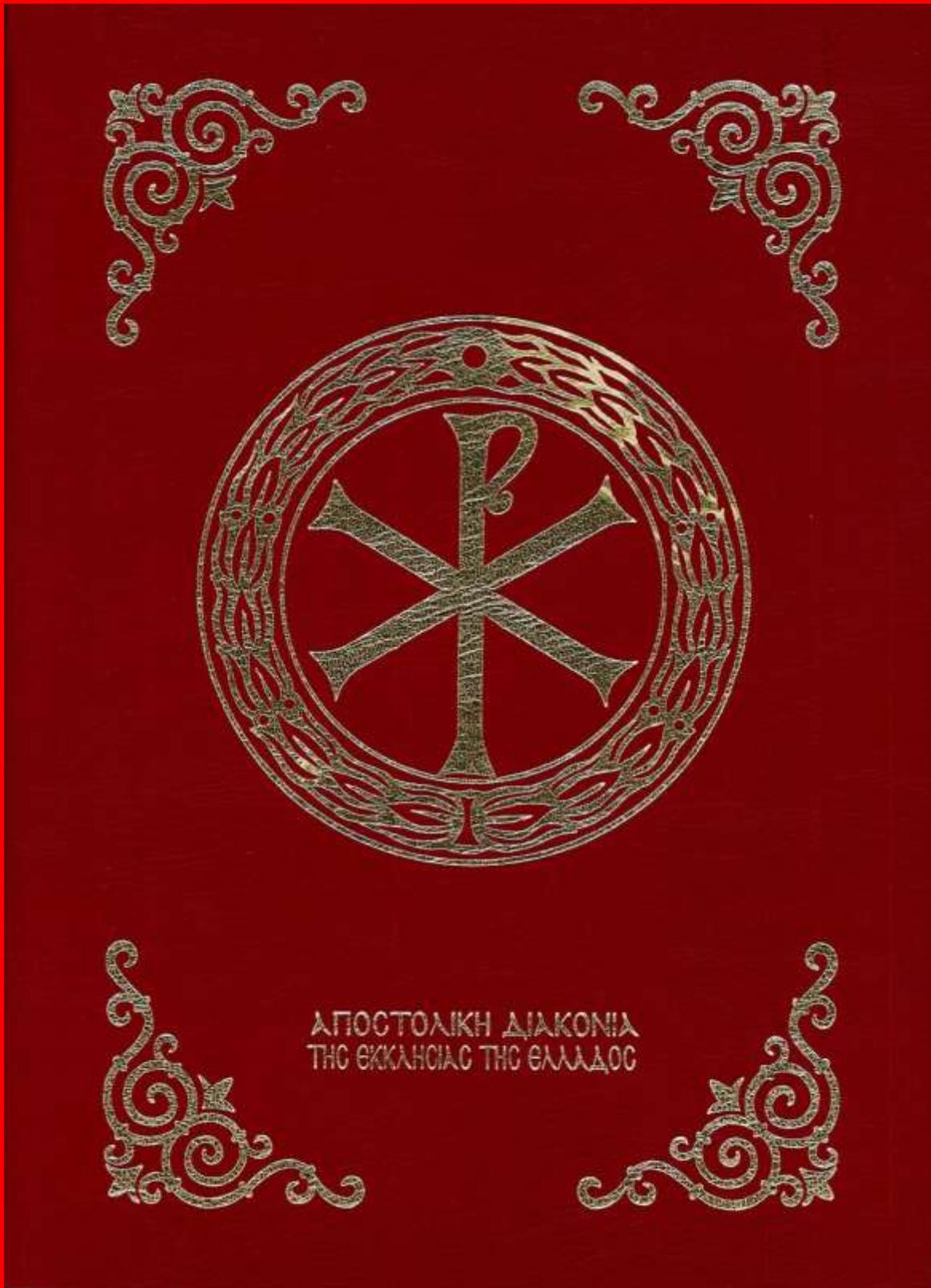

TEZAUUR LITURGIC
9 NOIEMBRIE
GHERASIM MIKRAGHIANANITUL

PARACLISUL
SF. IERARH
NECTARIE
DE LA EGHINA,
MITROPOLITUL
PENTAPOLISULUI
II

ATENA, 2020

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΝΕΚΤΑΡΙΟΝ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ
ΘΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχού Μικραγιαννανίτου

Ευλογήσαντος του ιερέως λέγομεν τον παρόντα
ψαλμόν.

Ψαλμός ρμβ' (142)

Είτα το "Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν,
ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου"
τετράκις και τα επόμενα τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ο Υψωθείς εν τῷ Σταυρῷ

Του Ιεράρχου τῷ πανσέπτῳ λειψάνῳ, οἱ ἐν κινδύνοις
συνεχόμενοι πλείστοις προσπέσωμεν κραυγάζοντες
ἐκ βάθους ψυχῆς, ἅγιε Νεκτάριε, ὡς πιστῶν
ἀντιλήπτωρ, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι τῆς παρούσης
ἀνάγκης τοὺς προσιόντας, Πάτερ, ἐκ ψυχῆς τῆ ἱερᾷ
προστασίᾳ τῆς σκέπῃς σου.

Δόξα. Όμοιον

Ως ειληφώς παρά Θεού εξουσίαν, του θεραπεύειν τας δεινάς καχεξίας των προσιώντων, Πάτερ, τοις λειψάνοις σου, ίασαι δεόμεθα, τούς δεινώς θλιβομένους, νόσοις και παθήμασι, και πικραίς αλγηδόσι, και εν ειρήνη φύλαττε ημάς, ταις σαις πρεσβείαις Νεκτάριε Όσιε.

Και νυν. Θεοτοκίον

Ου σιωπήσωμεν ποτέ, Θεοτόκε, τας δυναστείας σου, λαλείνοι ανάξιοι, ει μη γαρ συ προίστασο πρεσβεύουσα, τις ημάς ερρύσατο, εκ τοσοούτων κινδύνων, τις δε διεφύλαξεν έως νυν ελευθέρους. Ουκ αποστώμεν, Δέσποινα, εκ σου, σους γαρ δούλους σώξεις αεί εκ παντοίων δεινών.

Ο Ν' ψαλμός. Είτα ψάλλεται ο κανών, ου η ακροστιχίς.

Πόνων οκληρών ημάς λύτρωσαι Πάτερ.

Ωδή α'. Έχος πλ. δ'. Υγράν διοδεύσας

Πληγέντα τα σώμα και την ψυχήν, παθών ταις βολίσι, τη πρεσβεία των σων ευχών, Νεκτάριε Πάτερ ίασαί με, σοι γαρ προσήλθον ο τάλας δεόμενος.

Ο νους μου πεπώρωται αληθώς, και του σώματος μου εξησθένησεν η ισχύς, αλλ' ήδη συ Πάτερ την υγείαν, εν αμφοτέροις παράσχου και σώσον με.

Νοσούντων ταχύτατος ιατρός και των θλιβομένων αντιλήπτωρ και αρωγός, οφθεις, Ιεράρχα, θεία νεύσει, τα της ψυχής μου θεράπευσον τραύματα.

Θεοτοκίον

Ωραίος προήλθε καθ' ο Θεός, μορφή εν βροτεία εκ γαστρός σου παρθενικής, ο Λόγος λυτρούμενος τον κόσμον, εξ αλογίας παθών, Παναμώμητε.

Ωδή γ'. Ουρανίας απίδος

Νεκρωθείς τη κακία οδυνηρώς έρριμμαι, της αναισθησίας τω τάφω -οίμοι!- τι γένωμαι; αλλά θαρρήσας σοι, ουκ απογνώσομαι, Πάτερ, όθεν μη παρίδης με εξαπολύμενον.

Οδυνώμενον σφόδρα των αναγκών καύσωνι, και των, αλγεινών ταις εφόδοις περιστατούμενον, συ με κυβέρνησον, προς σωτηρίας λιμένα, και των πόνων κούφισον, Πάτερ το άλγος μου.

Χειμαζόμενον σάλω, αμαρτιών, Όσιε, των σων πρεσβειών τω ιστίω, προς τον ακύμαντον όρμον με ίθυνον της αληθούς μετανοίας, ίνα μακαρίζω σε, Πάτερ Νεκτάριε.

Θεοτοκίον

Λεπρωθείς συμβουλία του δυσμενούς, άχραντε, έσβεσα ψυχής μου το κάλλος και παρεχάραξα, την ωραιότητα της αρχικής ευπρεπείας και νυν μετανοούντα με, αύθις ωράισον.

Διάσωσον από κινδύνων τους ικέτας σου, Ιεράρχα, ότι πάντες τη ση πρεσβεία προστρέχομεν, και ρύσαι παντοίων ημάς θλίψεων.

Επίβλεπον εν ευμενεία Πανύμνητε Θεοτόκε επί την εμήν χαλεπήν του σώματος κάκωσιν και ίασαι της ψυχής μου το άλγος.

Αίτησις υπό του ιερέως, και το κάθισμα.

Έχος β'. Πρεσβεία θερμή

Πηγή δαψιλής θαυμάτων αναδέδεικται, η θεία σορός, Νεκτάριε του σκήνους σου, ψυχάς αποκαθαίρουσα και δαιμόνων την λώβην διώκουσα, και εμπιμπλώσα χαράς πνευματικής, τους προσιόντας, Πάτερ, εκ πίστεως.

Ωδή δ'. Εισακήκοα, Κύριε

Η σορός των λειψάνων σου, των σωμάτων παύει τα αρρωστήματα, των ψυχών λύει τα κύματα, ενεργεία, Πάτερ, θείου Πνεύματος.

Ρώσιν θείαν πρυτάνευσον τοις εν ασθενείαις
ποικίλαις στένουσι, και δαιμόνων την ενόκλησιν,
Πάτερ, αποδίωξον εκ των παιδων σου.

Ὡσπερ ρεΐθρα θεόβρυτα, τα των ιαμάτων βλύσον
χαρίσματα, και παθών σβέσον τους άνθρακας, και
τον της ψυχής μου ξήρανον βόρβορον.

Θεοτοκίον

Νομοθέτην και Κύριον, υπέρ νόμον, Κόρη, φύσεως
τέξασα, ανομίας μου την κλύδωνα, πράυνον τη αύρα
νόμω του πνεύματος.

Ωδή ε'. Φώτισον ημάς

Ἠρεμον ζώην και ατάραχον, Νεκτάριε, και
σκανδάλων υπερτέραν κοσμικών, τοις τιμώσι σε
παράσχου Παναοίδιμε.

Μάστιγι των σων παρακλήσεων, Νεκτάριε, αποδίωξον
δαιμόνων την πληθύν, την μαστίζουσαν αθλίως την
καρδίαν μου.

Άγρυπνος φρουρός, και προστάτης και υπέρμαχος,
και αντιλήπτωρ, Νεκτάριε, γενού, τοις προστρέχουσι
τη θήκη των λειψάνων σου.

Θεοτοκίον

Σκεύος εκλεκτόν, Θείου Πνεύματος με έργασαι, τον υπάρξαντα δοχείον πονηρόν, ως σκηνή του Θεού Λόγου Παναμώμητε.

Ωδή στ'. Την δέησιν εκχεώ

Λιμένα πνευματικόν, εποπτεύων, και απαύστως προστατεύων μη παύση, της ιεράς σου Μονής Θεοφόρε, της κεκτημένης ως μέγα θησαύρισμα, Νεκτάριε θαυματουργέ, την σορόν των αγίων λειψάνων σου.

Υπέκυψα τη φθορά ο άθλιος, ως ηψάμην του καρπού της απάτης, ένθεν Χριστόν μακρυνθείς, τας ευθύνας της αγνωσίας μου ήδη εισπράττομαι αλλά συ, Πάτερ, συμπαθώς, ως ποιμήν αληθής με ανάκτησαι.

Την άυλον, λειτουργίαν άγιε, αναφέρων εν υψίστοις τω Λόγω, τους εμπλακέντας διχτύοις της ύλης, και εμπεσόντας κακίας εις βάραθρα, ανύψωσον προς αρετών, τας αρίστας υψώσεις, Νεκτάριε.

Θεοτοκίον

Ρυόμενος τους ανθρώπους, άχραντε, ο Δεσπότης της αρχαίας κατάρας, εκ της γαστρός σου ως βρέφος προήλθεν, ο Ποιητής των αιώνων και Κύριος, και εθεούργησεν ημών, την ουσίαν, ως μόνος φιλάνθρωπος.

Διάσωσον, από κινδύνων τους ικέτας σου, Ιεράρχα, ότι πάντες τη ση πρεσβεία προστρέχομεν, και ρύσαι παντοίων ημάς θλίψεων.

Ἄχραντε, η διά λόγου τον Λόγον ανερμηνεύτως επι' εσχάτων, των ημερών τεκούσα δυσώπησον, ως έχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Αίτησις παρά του Ιερέως και το εγκώμιον του Αγίου.

Ἦχος γ'. Μέγαν εύρατο

Νέκταρ εύοσμον τα ρήματά Σου, θείον άρωμα τα φθέγματά Σου τοις πιστοίς πιστώσ παρέχουσι, Νεκτάριε όθεν, και ο Κύριος ου τον δρόμον τετέλεκας και την πίστιν άμωμον εν τω βίω τετήρηκας, της αϊδίου δόξης τον στέφανον σοι δεδώρηται. Χαίροις δε Συλήβρια, συν αυτή και Πεντάπολις, μοναζουσών δε η πληθύς η εν Αιγίνη κραυγάζουσα, χαίρε το στήριγμα ημών, παμμάκαρ, Πάτερ, Νεκτάριε.

Ἦχος β'. Προστασία των χριστιανών

Πεπτωκότων επανόρθωσις γέγονας, και των κλονουμένων, Νεκτάριε στήριγμα, εν υστέροις τοις καιροίς παρά Κυρίου δοξασθείς αλλά και νυν των καθ' ημών φρυσαττομένων, την ορμήν ταπεινώσας κατάβαλε, άφεσιν των παισμάτων, λύτρωσιν των σφαλμάτων ,και φωτισμόν παρά Θεού, τοις τιμώσι σε δωρούμενος.

Και ευθύς το προκείμενον.

Οι ιερείς σου, Κύριε, ενδύσονται δικαιοσύνην...

Στίχ. Τι ανταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ;

Ευαγγέλιον εκ του κατά Ιωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Εγὼ εἰμὶ ἡ θύρα δι' ἐμοῦ, εἴαν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Εγὼ εἰμὶ ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὐ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφήσῃ τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτά, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Εγὼ εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. Καθὼς γινώσκει με ὁ Πατὴρ καγὼ γινώσκω τὸν Πατέρα καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, α οὐκ ἐστὶν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης κακεῖνα με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι καὶ γενήσεται μία ποίμνη εἰς ποιμὴν.

Δόξα. Ταις του Ιεράρχου...
Και νυν. Ταις της Θεοτόκου...

Ἦχος πλ. β'. Ελέησόν με ο Θεός κατά το μέγα έλεός σου...

Όλως εκ νεότητος την αφθαρσίαν ποθήσας, νυκτός και ημέρας τε, νόμους τους της χάριτος εμελέτησας, ένθεν δη ήνεγκας, ως ξύλον ευώδες, τους καρπούς του Θείου Πνεύματος, δι' ων εκάστοτε τρέφεις των πιστών την διάνοιαν, και θάλπεις τα φρονήματα, των ειλικρινώς προσιόντων σοι, και διασκεδάζεις, Νεκτάριε, του ψεύδους την ακλύν, ως καθαρώτατον σκήνωμα, της Τριάδος Όσιε. Σώσον ο Θεός τον λαόν σου.

Ωδή ζ'. Οι εκ της Ιουδαίας

Ωρυόμενος κύκλω, της ψυχής μου ως λέων εκθρός ο δόλιος, πειράται καθ' εκάστην, κατάβρωμα ποιήσαι, τον ικέτην σου, Όσιε, συ ουν τας μύλας αυτού σύντριψον ουρανόθεν.

Σωμάτων ευρωστίαν, και ψυχών ευεξίαν Πάτερ Νεκτάριε, και λύσιν αθυμίας, και πάσης εριθείας τοις βοώσι πρυτάνευσον, ο των πατέρων ημών Θεός ευλογητός ει.

Αλγηδόνων ποικίλων, πειρασμών ψυχοφθόρων και περιστάσεων, και φθόνου και κακίας, και πάσης βασκανίας ανωτέρους διάσωζε τους σε τιμώντας πιστός, Νεκτάριε παμμάκαρ.

Θεοτοκίον

Ιλαστήριον θείον, ανεδείχθης τεκούσα τον
λυτρωσάμενον, ημάς της καταδίκης, ως δόντα
εκουσίως εαυτόν τω Γεννήτορι, λύτρον υπέρ των
πολλών, Παρθένε Θεοτόκε.

Ωδή η'. Τον Βασιλέα

Πληγών τα έλκη, και ανιάτους οδύνας, και πάρεσιν
μελών τε και των άρθρων, ίασαι, Παμμάκαρ, τη θεία
χειρουργία.

Αθανασίας, περιφανή σε λειμώνα, επιστάμενοι
Νεκτάριε, αιτούμεν, της οσμής ρυσθήναι θανάτου
αιωνίου.

Τα των δαιμόνων σμήνη, την θείαν σου κλήσιν,
Πάτερ, φρίττουσιν ως πυρ αναλίσκον όθεν εξ
ανθρώπων διώκονται ταχέως.

Θεοτοκίον

Εκ σου ετέχθη ο γεννηθείς προ αιώνων, καθ' α
γέγραπται, εκ του Πατρός αρρευόσως, σώζων,
Θεοτόκε, τους σε υπερυψούντας.

Ωδή θ'. Κυρίως Θεοτόκον

Ρανίσιν Ιεράρχα, των θείων σου χαρίτων, την
χερσωθείσαν καρδιαν μου άρδευσον, ίνα Χριστώ
εκβλαστήση καρπόν εύπρόσδεκτον.

Γαλήνην και ειρήνην, και πατρικήν εξ ύψους, ως συμπαθή ευλογίαν, Νεκτάριε, τη Θεολέκτω Μονή σου παράσχου, Όσιε.

Μακρύνας την ψυχήν μου, παθών της τυραννίδος, τοις του Χριστού δικαιώμασι δούλωσον, τας του νοός μου δυνάμεις, Πάτερ Νεκτάριε.

Θεοτοκίον

Μήτρανδρε Παρθένε μετά του Νεκταρίου, τον σον Υιόν και Θεόν καθικέτευε, υπέρ των πίστει τιμώντων τα μεγαλεία σου.

Το άξιον εστί και τα μεγαλυνάρια

Ίλεως γενού μοι τω ταπεινώ, ότι πλήν σου άλλην ου γινώσκω καταφυγήν ο εν αμαρτίαις παντοίαις πεπλησμένος, ελέησον με μόνη χριστιανών η Ελπίς.

Πάτερ Παντοκράτωρ Δημιουργέ, άρχων της ειρήνης και φρονήσεως χορηγέ, ικετεύομέν σε, κατάπαυσον πολέμους και δώρησαι ειρήνην, μόνε φιλόανθρωπε.

Λύσον του λαού σου τας συμφοράς, πράϋνον τα έθνη και συμμάχησον βασιλεί δώρησαι τω κόσμω ομόνοιαν, ειρήνην και ρύσαι τους σους δούλους πάσης κολάσεως.

Τον της ευσεβείας νέον πυρσόν και της Εκκλησίας τον ακοίμητον οφθαλμόν, τον εκ Σηλυβρίας

αστράπαντα αρτίως Νεκτάριον τον θείον ύμνοις τιμήσωμεν.

Χαίροις ο νεόρρυτος ποταμός, ο την εκκλησίαν ταις αύλοις επιρροαίς άρδων και ευφραίνων, και την της δυσσεβείας πλήμμυραν κατακλύζων, Πάτερ Νεκτάριε.

Λάμπας εν τω ύψει των αρετών, ώσπερ θείος λύχνος απαστράπτεις διά παντός εν τη οικουμένη, Νεκτάριε παμμάκαρ, των θείων σου θαυμάτων τα σελαγίσματα.

Εκ παιδός ποθήσας την αρετήν, έφθασας εις μέτρον ηλικίας της του Χριστού και Αρχιερέων αρχέτυπον εδείχθης, χρισθείς, Πάτερ, ελαίω αγαλλιάσεως.

Χαίροις τεθλιμμένων ο αρωγός και των δαιμονιώντων ο ταχύτατος ιατρός, χαίροις ο θεράπων ο νέος της Τριάδος, Νεκτάριε Θεόφρων, Πιστών ο Θέμελος.

Του Ευαγγελίου ταις καλλοναίς εκλελαμπρυσμένος ως ωράθης δι' αρετών, της Ορθοδοξίας τα δόγματα σφραγίζεις, και βεβαιούς τον λόγον, Πάτερ, της πίστεως.

Χαίροις της Αιγίνης ο θησαυρός και των Ορθοδόξων αντιλήπτωρ και οδηγός, χαίροις της Ελλάδος αγλάϊσμα το νέον, Νεκτάριε, παμμάκαρ, σκέπε την νήσον σου.

Θείαις αγλαίαις προσομιλών δόξης ουρανίου,
Ιεράρχα, θεαρχικῶς ρύσαι την ψυχὴν μου παθῶν των
ψυχοφθῶρων και φῶτισον φωτὶ με της θείας χάριτος.

Του Αγίου Διονυσίου

Χαίροις ο Ζακύνθου γόνος λαμπρός, πρόεδρος
Αιγίνης και Στροφάδων μέγας φρουρός, χαίροις
εκκλησίας φωστήρ νέος τρισμάκαρ, αρχιερέων κλέος,
ὦ Διονύσιε.

Του Αγίου Γερασίμου

Της Πελοποννήσου Θεῖος βλαστός, και Κεφαλληνίας
ο πολύτιμος θησαυρός, και πάσης Ελλάδος
αγλάϊσμα το νέον. Γεράσιμε Θεόφρον, σκέπε τους
δούλους σου.

Του Αγίου Σπυρίδωνος

Χαίροις Τριμυθούντος η καλλονή, χαίροις
Κερκυραίων ο σοφώτατος ιατρός, χαίροις της Τριάδος
ο θεῖος μυστολέκτης, πατέρων μέγα κλέος, Σπυρίδων
ἀγιε.

Του Αγίου Νικολάου

Ορφανῶν προστάτην τε και χηρῶν, πεινῶντων
τροφέα, πενομένων τε πλουτιστήν, αιχμαλώτων
ρύστην, πλεόντων τε σωτήρα, κεκτήμεθα, παμμάκαρ,
σοφέ Νικόλαε.

Της Ζωοδόχου Πηγής

Σπεύσον, Ζωοδόχος θεία Πηγή και των ασθενούντων η ταχεία απαλλαγή, τους κεκακωμένους και τετραυματισμένους, εκ των ποικίλων νόσων, ταχέως ίασαι.

Του Αγίου Κρίσπου

Χαίροις της Αιγίνης ο φωτιστής και του θείου Παύλου αγιώτατος μαθητής, Απόστολε Κυρίου θείε Κρίσπε, τους σε ανυμνούντας σώζε πρεσβείαις σου.

Χαίροις Εκκλησίας, θείε αστήρ, της Αιγίνης δόξα και προστάτα μοναζουσών, χαίροις ορθοδόξων φωστήρ νέος τρισμάκαρ, αρχιερέων κλέος θείε Νεκτάριε.

Τον εν Ιεράρχαις θαυματουργόν και εν τοις κινδύνοις απροσμάχητον βοηθόν, τον Όσιον Ποιμένα, προστάτην της Αιγίνης, Νεκτάριον τον Θείον, πάντες υμνήσωμεν.

Πάσαι των Αγγέλων...

Το τρισάγιον, και το απολυτίκιον του Αγίου

'Ηχος α'. Της Ερήμου Πολίτης

Σηλυβρίας τον γόνον και Εώας το καύχημα, της Ορθοδοξίας τον Στύλον και Αιγίνης το έρεισμα, Νεκτάριον υμνήσωμεν πιστοί, ως νέκταρ γαρ ανέβλυσεν ημίν, εκ πηγών του Σωτηρίου αρτιφανώς

αρδεύον τους κραυγάζοντας. Δόξα τω σε δοξάσαντι Χριστώ, δόξα τω σε θαυμασιώσαντι δόξα τω εν εσχάτοις τοις καιροίς λαμπρώς Σε αγιάσαντι.

Και τα συνήθη τροπάρια. Είτα αίτησις εκτενής υπό του ιερέως και απόλυσις. Μεθ' ην ψάλλομεν τα εξής:

Ἦχος β'. Ὅτε εκ του ξύλου.

Πάντων προστατεύεις αγαθή, των καταφευγόντων εν πίστει τη κραταιά σου χειρί άλλην γαρ ουκ έχομεν αμαρτωλοί προς Θεόν, εν κινδύνοις και θλίψεσιν αεί μεσιτείαν οι κατακαμπτόμενοι υπό πταισμάτων πολλών, Μήτηρ του Θεού του Υψίστου. Ὅθεν σοι προσπίπτομεν ρύσαι, πάσης περιστάσεως τους δούλους σου.

Ὅμοιον

Πάσιν αντιλήπτωρ και φρουρός, και παραμυθία και σκέπη γενού, Νεκτάριε, τοις προσερχομένοις σοι, Πάτερ εκ πίστεως, και το θείον σου λείψανον κατασπαζομένοις, ο Θεός εδόξασεν, εν θείοις χάρισι, λύων πειρασμών καταιγίδα, και την των δαιμόνων μανίαν, φλέγων τω πυρί, της μεσιτείας σου.

Ὅμοιον

Χρίσμα περικείμενος σεπτόν, προς το καταπέτασμα, Πάτερ, το επουράνιον χαίρων προσεχώρησας, ως ιερώτατος, ταις αχτίσι του βίου σου, καθωραϊσμένος

και λαμπρῶς θεούμενος τῷ Θεῷ Πνεύματι ὅθεν ἐκ
νυκτὸς ἀγνωσίας πρὸς τὸν τῆς φωτίσεως ὄρθρον, καὶ
ἡμᾶς ὀδηγήσον, Νεκτάριε.

Δέσποινα πρόσδεξαι...
Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Τὴ πρεσβεία, Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων καὶ τῆς
Θεοτόκου τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν καὶ ἐλέησον
ἡμᾶς ὡς μόνος οἰκτιρῶν.

